

بررسی تاثیرات فضاهای شهری معاصر بر پایداری اجتماعی (با نگرش موردی به کودکان)

پویا دولابی^۱، باقر کریمی^۲، زهرا صدیق^{۳*}

^۱عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات بوشهر، گروه معماری، بوشهر، ایران

^۲عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات بوشهر، گروه معماری، بوشهر، ایران

^۳دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات بوشهر، بوشهر، ایران، پست الکترونیکی:

zahrasedigh1393@gmail.com

چکیده

طی نیمه دوم قرن بیستم، تغییراتی اساسی در تبدیل جمعیت روستائین به شهرنشین رخ داده، به گونه ای که امروزه اکثر کودکان در فضاهای شهری انسان ساخت متولد و بزرگ می شوند. اما این گونه به نظر می رسد که در شهرهای امروزی عرصه تحرک و خودنمایی کودکان روز به روز محدودتر و کوچک تر شده است و این شهروندان کوچک جایگاه مناسبی در فضاهای شهری امروزی ندارند. از این رو ضرورت و اهمیت بهره گیری از قابلیت های فضاهای شهری به منظور ارتقا تعاملات کودکان، پایداری اجتماعی و مشارکت آنها در طراحی فضای شهری همچون پارک کودکان باید مورد تاکید قرار گیرد. در این راستا این پژوهش با بهره گیری از روش توصیفی - تحلیلی به مطالعه عوامل رشد کودک و ویژگی های فضاهای شهری پایدار پرداخته شده است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که طراحی مناسب این فضاها در شهر نه تنها می تواند زمینه تمایل بیشتر در حضور و تعامل در محیط های شهری و امکان رشد اجتماعی و ذهنی این گروه را فراهم سازد بلکه از بروز خشونت ها و هنجارهای اجتماعی نیز جلوگیری می کند.

واژه های کلیدی: فضاهای شهری، پایداری اجتماعی، کودک، تعاملات اجتماعی